

РЕШЕНИЕ

№ 912

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11105** по описа за **2019** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Т. против решение № 176555 от 25.07.2019г., постановено по НАХД № 6041/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № 1634/18.03.2019г., издадено от началника на отдел „Охранителна полиция“ СДВР, с което на основание чл. 82 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) на Т. Н. Т. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв. за нарушение на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/11.06.2018г. за условията и реда за организация и извършване на видовете частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност и за определяне на примерна типова класификация на обектите, на които се осъществява охрана по чл. 5, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за частната охранителна дейност /Наредба № 8121з-611/11.06.2018г./ във вр. с чл. 5, ал. 4 и чл. 52, ал. 2 от Закона за частната охранителна дейност.

С доводи, че извършеното нарушение съставлява маловажен случай, което не е съобразено от въззивния съд, касаторът претендира отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез процесуален

представител юрк. П., депозира писмени бележки, с които взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 31.01.2019г. служител от отдел „Охранителна полиция“ СДВР извършил проверка в [населено място], [улица] обект - база „Б. воденица“ на [фирма], където било установено, че Т. Н. Т. в качеството си на управител на [фирма] - търговец, извършващ дейност по чл. 5 от Закона за частната охранителна дейност, не е предприел необходимите действия и не е създал организация да се съхранява в обекта препис на документ (план за охрана, който отразява спецификата на конкретния обект съгласно чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 8121з-611/11.06.2018г.). За резултатите от проверката бил съставен Констативен протокол от 31.01.2019г.

Въз основа на констативния протокол бил съставен АУАН № 1634/18.02.2019 г. против управителя на [фирма] за нарушение на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/11.06.2018г. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на Т. Н. Т. е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 82 от ЗЧОД.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля В. /актосъставител/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че обжалваното наказателно постановление е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон, като не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажен случай, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд, че вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин. В случая жалбоподателят е наказан за нарушение на чл. 13, ал. 5 във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 8121з-611/2018г. Съгласно последната разпоредба за всеки обект, поет за охрана, лицето по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД организира и контролира изготвянето в 14-дневен срок от сключването на договора за охрана или от датата на поемането за охрана на обекта, когато тя е изрично указана в договора за охрана, на план за охрана, който отразява спецификата на конкретния обект съгласно чл. 6, ал. 1. Според чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/2018г. преписи от документите по ал. 1, т. 2 – 3 и ал. 2, т. 2 – 5 след изготвянето и утвърждаването им се съхраняват в охранявания обект и се представят за проверка на компетентните контролни органи. Следователно вменената за нарушена разпоредба на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/2018г. урежда императивно задължение за лицето по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД да създаде организация и да контролира изготвянето и съхранението на план за охрана за всеки охраняван обект с конкретно посочено съдържание. По силата на чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД задължено лице

се явява управителят, представляващ търговското дружество. Съгласно чл. 52, ал. 2 от ЗЧОД при организиране на охранителната дейност за всеки обект лицето по чл. 51, ал. 1 организира и контролира изготвянето и съхранението на документацията, определена с наредбата по чл. 5, ал. 4.

Не е имало спор по делото, че по договор № 4354/12.01.2009 г. [фирма] осъществява физическа охрана и охрана чрез СОТ на проверения обект на [фирма], както и относно качеството на Т. Т. на управител на [фирма]. Установените при проверката от 31.01.2019г. обстоятелства, обективирани в констативен протокол от същата дата и потвърдени чрез разпита на проверяващия служител на СДВР като свидетел пред СРС, установяват по безспорен начин нарушение на чл. 13, ал. 5 във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 8121з-611/2018 г. относно проверения обект „Б. воденица“ на [фирма], а именно: Т., като задължено лице по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД, не е създал организация, респ. не е контролирал изготвянето и съхраняването в обекта на План за охрана, който отразява спецификата на конкретния обект.

Спорно е дали конкретните обстоятелства по случая разкриват хипотезата на маловажност съгласно чл. 28 от ЗАНН. За да не приеме изложените в тази насока доводи на наказаното лице районният съд е съобразил, че извършеното нарушение – липса и несъхраняване на документ, е формално такова, на просто извършване, което няма съставомерни вредни последици. Съобразил е значимостта на засегнатите обществени отношения, свързани с осъществяване на частната охранителна дейност и имащи за цел охрана на живота и здравето на физическите лица и имуществото на охраняваните обекти. Посочил е, че конкретното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, а обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път е отчетено при определяне размера на наказанието в неговия законов минимум.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, споделя доводите на въззивния съд, че установеното нарушение не разкрива характеристиките на маловажно такова по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а именно не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, нито са налице множество смекчаващи вината обстоятелства. От наказателната преписка се установява, че през м. юни 2018 г. наказаното лице е било предупредено за промените, свързани с влизане в сила на Наредба № 8121з-611/11.06.2018 г., и въпреки това то е допуснало извършването на 22 еднотипни нарушения. Характерът на регулираните обществени отношения и конкретните характеристики на случая изключват приложението на чл. 28 от ЗАНН, както правилно е приел районният съд.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 176555 от 25.07.2019г., постановено по НАХД № 6041/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: